

Slovenska banka ima kampanjo za nove vloge do 20. januarja

Slovenska banka, North American Trust Co., ima vsako leto kampanjo za nove vloge. Kampanjo vodijo direktorji banke, ki so prinesli vedno dokaj novih vlog. Take kampanje so potrebne, da se seznanijo ljudje, ki niso še vlagatelji na naši slovenski banki, s to močno in solidno bančno institucijo in drugič, da se vedno bolj in bolj vlagatelji v domače podjetje. Vsak narod se ceni po njegovih gospodarskih vrednostih in če ima narod močan denarni zavod, poročejo drugorodci o takem narodu, da je varčen, priden, gospodarski. Nekateri prinesejo svoje vloge sami v slovensko banko, nekatere je pa treba obiskati in jim razložiti, da slovenski in hrvatski denar spada v domačo banko. Kakor rečeno, take kampanje so prinesle vsako leto lepših novih vlog in tako se bo tudi letos kampanja izvrstno obnesla. Ljudje imajo zaupanje v North American Trust banko, zato svoj denar raje vlagajo tukaj, kot pa kam drugam. Zakaj pa ne! Saj poznamo na slovenski North American banki vsakega direktorja in uradnike osebno, in vemo, da so to dobri gospodarji, ki so znali dobro gospodariti s svojim premoženjem in bodo toliko vestneje gospodarili z denarjem vlagateljev.

Letošnja kampanja traja do 20. januarja. Kdor prinese novo vlogo v North American Trust banko do 20. januarja, bo dobil obresti od 1. januarja 1932. Torej so prijazno vabljeni vsi oni, ki še nimajo vlog v slovenski banki, ali ki imajo še kaj, da bi lahko dodali k svojim vlogam, naj prinese denar do 20. januarja.

Komur se ni znano, naj mu bo tukaj povedano, da banke plačujejo davke od denarja vlagateljev. Torej kdor ima denar na banki, mu ni treba v davčnem poročilu navesti, da ima sploh kaj denarja. Banka skrbi in plača davke od denarja vlagateljev, ne da bi vlagatelj kaj računal za to. To je bil eden vzrokov, da so banke znižale obrestno mero, ker plačujejo davke od svojih vlog. Država pa ne vpraša, koliko ima posameznik denarja na banki. Banka plača davke od skupne vsote vseh vlog.

Pomnite pa, da tisti, ki imate denar morda zakopan ali ga imate v varnostnih shrambah, morate navesti vsote tega denarja v davčnem poročilu in morate plačati od njega davke. Ako ga utajite in pride temu država na sled, sledi — kazen. Iz tega je razvidno, da je najbolje in najsigurnejše, da ima vsa-eko svoj denar v banki na hranilni vlogi, pa mu ni treba skrbeti za davke, ne za varnost in še obresti dobi. Štedilnik spada v kuhinjo, avtomobil v garažo, denar pa v banko!

Razstava živil

V mestnem avditoriju se še vedno vrši zanimiva razstava živil. Trajala bo do 22. januarja. V soboto, 16. januarja, se je vršila javna poroka. Vstopnina na razstavo je samo 25 centov.

Plesna veselica

Danes zvečer se vrši plesna veselica v Knausovi dvorani, ki jo priredi dr. sv. Pavla, št. 239 K.S.K.J. Občinstvo je prijazno vabljeno.

Bivši stražniki pripovedujejo o krutosti napram jetnikom v zaporih

Columbus, Ohio, 15. januarja. Pred preiskovalnim državnim odborom se je danes pričelo, da so bili jetniki v državnih zaporih izpostavljeni krutemu postopanju in pretepanju. Neki bivši uslužbenec v državnih zaporih in dva bivša stražnika sta pričala. Dognalo se je, da so bili stražniki oboroženi s kolmi za krampe, s katerimi so tolkli neubogljive jetnike. Ravnatelj zaporov je dal povelje, da pobijejo stražniki jetnike na tla, ako govorijo ob prepovedanem času. Jetniki so bili odpeljani iz svojih celic v posebno mučnico, ako so kadili v svojih celicah. Jetnike so zapirali v male luknje, in nositi so morali več mesecev težke železne kroglice na nogah. Sploh so jetnike pretepli za vsako malenkost, tako da je bilo po 100 ali več neprestano v bolnišnici. Dva jetnika pa nista hotela pričati proti ravnatelju zaporov. Eden je morilec, drugi ropar.

Solne žarke dobimo kmalu v steklenicah

Madison, Wisconsin, 16. januarja. Dr. Steenbock, docent na tukajšnji univerzi, se je izjavil, da se bo znanosti v kratkem posrečilo oddajati solne žarke in toploto. Učenjak vrši sedaj tozadevne preskušnje.

Radio iz Jugoslavije

V četrtek popoldne okoli pol štiri se je slišal v Clevelandu prvič v zgodovini direktno po radiu koncert Glasbene Matice iz Ljubljane. Zbor je pod vodstvom G. Polića zapel pesem "Je pa davi slanica pala" in še neko drugo. Po tem so peli pevci iz Zagreba. Koncert se je razpošiljal po radiu iz Ljubljane v Berlin, in odtod direktno potom kratkih valov v New York in potom WTAM postaje se je slišal razločno v Clevelandu. Mnogo naših ljudi je slišalo ta radio koncert.

Naši groceristi

Slovenske grocerijske trgovine, ki so članice Narodnega Trgovskega Kluba, nudijo danes izvanredno znižane cene na grocerijskem blagu. Kava n. pr. je od 19c naprej, sladkor \$1.21 za 25 funtov, krompir 10 funtov za 15 centov, najfinjšje olje 85c galona, itd. Niti v verižnih trgovinah ne dobite tako nizkih cen. Priporočamo našim ljudem, da dosledno obiskujejo te trgovine.

Odpotovali v Kanado

Poroča se nam, da so odpotovali na kratek dopust v Kanado rojaki Josip Lever, Anton Bubnič in Peter Segulin. No, ja, vroče je bilo te dni v Clevelandu, kot v poletju, in treba je oddiha. Želim jim par prav dobrih požirkov. Kdor bi imel slučajno v zadevi gori treh omenjenih kaj sporočiti, naj se obrne na Jakob Opara, 9802 Nelson Ave.

Plače barvarjev

Unija barvarjev v Clevelandu se je pogodila s kontraktirji in so barvarji zadovoljni s predlogom, da se njih plače znižajo za \$2.00 na dan. Enake pogodbe so podpisali že drugi stavbeni delavci.

Prvorojenček

Družini Mr. in Mrs. Max Landig, 1262 E. 172nd St., je bil včeraj rojen sinček-prvorojenček, ki je tehtal 10 funtov. Mladica se je prej pisala Dole. Naše iskrene čestitke!

Tri leta je očeta pekla vest, ko je umoril duševno bolnega sina. Porota ga ni obtožila

Millersburg, Ohio, 15. januarja. Tu je bil aretiran kamnosek James Stenhouse, ki je sam priznal, da je pred tremi leti ubil svojega sina, ki je bil neozdravljivo bolan na duhu. In očetu ni nič žal, da je umoril svoje dete, ker je trdno prepričan, da je storil pravilno, žal pa mu je posledice, ki bodo nastale radi tega pred postavo. Vsa tri leta, odkar je izvršil umor nad otrokom, ga ni pekla vest, pač pa se je bal, kaj bo, kadar drugi zvedo za njegovo delo. Stenhouse je poročen in ima še tri druge, popolnoma zdrave in razvite otroke.

"Ljubil sem svojega sina kot samega sebe," je dejal včeraj v zaporih, "toda videl sem, da ta otrok počasi ubija moje ženo. Specialisti v Clevelandu so mi odločno izjavili, da ne bo vzel dolgo časa, ko bo otrok umrl v silnih krčih. Otroci se trpel na vnetju možgan. Strah, da bo moja žena umrla prej, kot ta otrok, in me pustila samega z štirimi otroci, ta strah me je neprestano preganjal. Vsi štirje otroci so bili telesno popolnoma zdravi. Trije najstarejši so bili tudi duševno popolnoma zdravi, toda najmlajši, David Oscar, ni mogel nikdar spoznati svojega očeta ali mater. Najbrž je dobil kak udarec na glavo. Otroci je neprestano ležal v zibelki in kričal. Nekega večera, ko je bila žena skoro smrtno bolna, sem jo poslal v posteljo, sam sem pa obljubil skrbeti za otroke. Šel sem po kloroform, toda nisem imel poguma, da bi ga zlijal na otroke. V kuhinji sem povzli kozarec žganja, in ker je otrok neprestano kričal, sem končno polil otroka s kloroformom." Ko je bil otrok mrtev, je začel oči kaditi cigarete, odprl je okna in poklical zdravnika. Nihče ni kaj sumil, sosedji so pričakovali smrt otroka vsak dan. Toda dejanje je skoro uničilo očeta. Skozi tri leta je bil skrajno nervozen, samosvoji, tih, tresoč se. Vedel je, da je naredil prav, toda kaj bo, ko pride umor na dan! Neprestano je obiskoval grob otroka, in nekoč je vso noč na grobu prespal.

Par dni po umoru je Stenhouse svojo ženo poklical v stran in ji je vse povedal. "Otrok ni umrl naravne smrti," je zdihoval oče v strašnih bolečinah. "Jaz sem ga umoril!" In žena ni vedela, kaj bi naredila. Ljubila je svojega moža, ker je bil vedno tako dober z njo in ostalimi otroci. Prisegla mu je, da bo molčala, da stvar nikdar ne pride na dan, ker je vedela, zakaj je mož storil umor, radi nje, da ji prihrani skoro neprestano stražo nad otrokom, ker je vedel, da bi sicer ona prej umrla, ki je bila bolj potrebna družini, kot otrok.

Tako so minula tri leta, in oče ni mogel več prenašati gorja. Zadnji četrtek je bil odpust od dela. Pa je šel z ženo k šerifu, kjer je vse povedal. Rekli so, da sta se z ženo dostikrat po-

govarjala, če bi priznal ali ne. Prišla sta do prepričanja, da je boljše če pove, ker je potem pričakoval duševnega mira. Žena in mož se počutita sedaj bolje. Edino skrb ima mati za bodočnost.

Kaj če porota pozna moža krivim umora in bo poslan v do smrti zapor? Kaj če ga pošljejo v kak zavod za več let? Kdo bo skrbel za otroke, ki so še vsi mali? Toda plemenita žena si sama daje pogum. Zna dobro igrati piano, dobila bo učence in jih poučevala, ali dobila bo kako drugo delo.

Predno je oče odšel k šerifu, je poklical svojo 13 letno hčerko v stransko sobo, ji pogledal v oči in ji vse razložil. Otroci so z modrimi, nedolžnimi očmi zrl strmo v očeta, toda le za trenutek. Hčerka je prepričana, da je oče storil prav. Le nervozna je sedaj in ne more razumeti, zakaj imajo očeta v ječi. Prepričana je, da je oče popolnoma nedolžen.

Mlajša dva otroke pa samo nekaj sanjata, da je v hiši nekako narobe. Vesta, da je "ata" v ječi in neprestano vprašujeta, kdaj pride domov? Ne vesta, da je njun oče prostovoljno priznal umor njih brata. Splošno se pričakuje, da bodo porotniki oddali svoje mnenje jutri, izjavili, da oče ni bil pri pravi pameti v trenutku umora in ga ne bodo obtožili.

Vse drugo lice pa dobi zadeva, ako se vmeša vmes zvezna sodnija. Stenhouse namreč ni ameriški državljan, niti ni njegova žena. Pred devetimi leti sta oba prišla iz Kanade in se nista nikdar potrudila za državljanstvo. Stenhouse je star 39 let, in je svojočasno služil štiri leta pri vojaki. Doživel je mnogo bojev na fronti. Poročil se je kmalu po premirju, in prišel v Kanado, kjer je imela žena sorodnike. Domneva se, da je oče na zvezni sodniji lahko najprvo obsojen, potem pa deportiran, ako ne bo javno mnenje posredovalo v tej tragični zadevi.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Včeraj zvečer je porota, ki je prevzela slučaj Stenhousea, odločila, da ne bo tožila očeta na umor, pač pa ga bo dala preskusi, če je duševno zdrav.

Governor White bo sklical izvanredno zborovanje le v najhujši krizi

Columbus, Ohio, 15. januarja. Od vseh strani se pritiska na governorja Whitea, da skliče izvanredno zasedanje državne zbornice, da se pomaga mestom, ki imajo prazne blagajne, da skrbijo za brezposelne. Tudi nadomestni župan v Clevelandu, Harold Burton, je pozval governorja, da skliče izredno zborovanje državne postavodaje. Daniel Morgan, kandidat za župana, je brzojavil governorju, da skliče izvanredno zborovanje. Morgan je povdarjal, da bo v Clevelandu zmanjkalo \$9,000,000 za podporo za brezposelne. Dočim governor White ni še končno veljavno se odločil, če skliče izvanredno zasedanje državne zbornice ali ne, je pa izjavil: "Apel, ki sem ga dobil iz Clevelanda, je skrajno resen. Naredil bom vse v svoji moči, da preprečim najhujše. Vprašanje ostane odprto." White se boji posledice izvanrednega zasedanja državne zbornice. Prvič, zasedanje bi veljalo nad milijon dolarjev, drugič, zasedanje bi moralo naložiti nove in visoke davke, ako se hoče dobiti dovolj denarja za potrebe, ki jih zahtevajo mesta. Najmanj \$25,000,000 bo treba spraviti skupaj. Dočim so davke že danes tako silno visoki, se governor boji, da se bodo morali še zvišati za 50 procentov.

White se boji posledice izvanrednega zasedanja državne zbornice. Prvič, zasedanje bi veljalo nad milijon dolarjev, drugič, zasedanje bi moralo naložiti nove in visoke davke, ako se hoče dobiti dovolj denarja za potrebe, ki jih zahtevajo mesta. Najmanj \$25,000,000 bo treba spraviti skupaj. Dočim so davke že danes tako silno visoki, se governor boji, da se bodo morali še zvišati za 50 procentov.

White se boji posledice izvanrednega zasedanja državne zbornice. Prvič, zasedanje bi veljalo nad milijon dolarjev, drugič, zasedanje bi moralo naložiti nove in visoke davke, ako se hoče dobiti dovolj denarja za potrebe, ki jih zahtevajo mesta. Najmanj \$25,000,000 bo treba spraviti skupaj. Dočim so davke že danes tako silno visoki, se governor boji, da se bodo morali še zvišati za 50 procentov.

White se boji posledice izvanrednega zasedanja državne zbornice. Prvič, zasedanje bi veljalo nad milijon dolarjev, drugič, zasedanje bi moralo naložiti nove in visoke davke, ako se hoče dobiti dovolj denarja za potrebe, ki jih zahtevajo mesta. Najmanj \$25,000,000 bo treba spraviti skupaj. Dočim so davke že danes tako silno visoki, se governor boji, da se bodo morali še zvišati za 50 procentov.

White se boji posledice izvanrednega zasedanja državne zbornice. Prvič, zasedanje bi veljalo nad milijon dolarjev, drugič, zasedanje bi moralo naložiti nove in visoke davke, ako se hoče dobiti dovolj denarja za potrebe, ki jih zahtevajo mesta. Najmanj \$25,0

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 13, Sat., Jan. 16th, 1932

Začetek predsedniške kampanje

Ustava Zedinjenih držav določa, da se izbere na vsaka štiri leta prvi izvršni uradnik dežele, kateremu pravimo predsednik Zedinjenih držav. Kratka je doba predsedništva, toda če pomislimo, da ima predsednik Zedinjenih držav v mnogih ozirih več moči kot pa kak vladar, kralj ali cesar, tedaj je gotovo, da je ustava pametno določila, da se prvi uradnik dežele izbira na vsaka štiri leta.

Mnogokrat se pripeti, da je narod zadovoljen z enim predsednikom in ga voli še drugič. Skoro vsak drugi predsednik Zedinjenih držav je bil dvakrat izvoljen, pričeni s prvimi predsednikom Washingtonom. Za tretji termin predsedništva pa doslej še noben predsednik ni bil izvoljen. George Washington je bil izvoljen dvakrat, in ko so mu ponudili še tretji termin, je odločno odklonil, češ, da ga ni ameriškega državljan, ki bi bil vreden, da bi bil trikrat zaporedoma izvoljen. Dasi ustava sama ne nasprotuje tretjemu predsedniškemu terminu, pa je nekako upoštevano ustno izročilo, ki preprečuje tretjo izvolitev.

Kandidate za predsednika postavljajo predsedniške konvencije dotičnih strank. Vsaka politična stranka mora imeti predsedniško konvencijo. Na taki konvenciji se zberejo poslanci dotične politične stranke, ki izberejo kandidata svoje stranke. Tako bo letos imela republikanska stranka svojo predsedniško konvencijo 14. junija v Chicagi, in ravno tako demokratska stranka v Chicagi dne 24. junija. Socialistična stranka bo imela svoje predsedniško zborovanje v kratkem v New Yorku. Tudi komunisti bodo izbrali svojega kandidata, in mogoče je, da se pojavi še kaka druga stranka.

Kakor hitro so izbrani kandidati posameznih političnih strank za predsednika, se začne ogromna agitacija po vsej deželi. Bijejo se boji za načela, za programe, za ideje, za način vlade. In ravno letos bo ta boj še toliko hujši, ker so razmere napete do skrajnosti, ker so na površju gotovi principi, ki bodo odločevali.

Od leta 1920 je bila republikanska vlada na krmilu vlade. Harding, Coolidge in Hoover so trije predsedniki, ki so vodili zadnjih enajst let usodo ameriškega naroda. Kako so jo vodili, do danes vsako ve sam za sebe, ker živi v razmerah, ki so neznozne in ne morejo dolgo trajati in mora priti do spremembe.

Na vsak način bo v predsedniški kampanji igralo največjo vlogo troje vprašanj: brezposelnost, tarif in prohibicija. Okoli teh treh vprašanj se bo sukala vsa predsedniška kampanja. Leta 1928, ko je Hoover kandidiral in bil izvoljen, so republikanci po vsej deželi prerokovali, in Hoover je neštokrat povdarjal, da bo Amerika imela sijajne čase, ako sprejme Hooverja za predsednika, kajti visoki tarif garanta vsakomur poln lonec živeža in polno bančno knjižico.

Kako strašno so se republikanci vsekali v zobe, kako silno so se zlagali narodu, to ve danes sleherni Amerikanec. Visoki republikanski tarif ni samo, da ni ohranil normalnih časov, pač pa je zapeljal Ameriko tako globoko v mizerijo, da kaj enakega še nikdar ne pomni zgodovina ameriškega naroda. Kako more v takih razmerah Hoover stopiti pred ameriški narod in prositi ga, da ga ponovno izvoli, je stvar, ki nam je nerazumljiva, toda republikanska prednost je velika dovolj, da pripravi kaj podobnega.

In tozadevno si republikanska stranka niti pomagati ne more, kajti politikarji, ki imajo prvo besedo v stranki, morajo na vsak način izposlovati, da bo na republikanski predsedniški konvenciji izvoljen Herbert Hoover ponovnim kandidatom stranke. Ako republikanska predsedniška konvencija zavrne Hooverja, si s tem sama sebi izbije tla, ker pri pozna, da Hoover kot predsednik ni našel odziva med ameriškim narodom, da je bil slab predsednik, in da je torej stranka prisiljena iskati drugega. Da pa republikanska stranka kaj takega ne bo naredila in si sama napisala smrtno obsodbo že naprej, je očitno, in bo torej Hoover ponovno kandidat republikanske stranke za predsednika.

D O P I S I

Cleveland (Newburg), O. — slavlja, saj ga ni bilo dosti pri-
Vse toži o slabih časih, kateri
samo bili zdravi in srečno doča-
kali leto 1932. Dal Bog, da bi
določali še konec tekočega le-
ta, pa bomo zopet izrekli svojo
sodbo o tem.

Na poslovljni večer starega
leta in na častni sprejem nove-
ga leta je nas posetilo več naših
prijateljev iz sosednjih nasel-
bin. Tudi naš vedni prijatelj in
vili minulo leto in pričeli novo-
kaj vesel. Podružnica št. 47
lita, slovenski pogrebni in New-
burga, je bil med nami ter doro-
val \$5.00 v blagajno. Najlepa
lepo odhodnico letu 1931 na zad-
nji dan, 31. decembra.

Vse je bilo veselo in zadovolj-
no, da se staro leto od nas povsem,
ki niste mogli biti navzo-

či. Upajmo pa, da 31. decembra
1932, ko se bomo poslovili od te-
ga leta, bomo še bolj veseli, ker
bodo takrat že boljše časi in tu-
di podružnica št. 47 SZZ bo 100
procentna močnejša. Vse člani-
ce pa prosim, da zahajate redno
na sejo in pri vsaki priliki agi-
tirate za našo organizacijo.

Geslo naše naj bo: vsaka slo-
venska žena ali dekle mora biti
tudi članica Slovenske ženske
Zveze. Vedimo, da v složenosti
in skupnosti je moč. Držimo se
te moči in uspeh je zagotovljen.

Pozdrav vsem članicam SZZ
in vsem čitateljem, nam tako
priljubljenega lista, Ameriške
Domovine. Louise Zidanič,
predsednica št. 47 SZZ.

Cleveland (Newburg), O. —
Solnce nam lepo sij. Izgleda,
da je pomlad. Travea zeleni po
dvoriščih in pred hišami. Kljub
lepemu vremenu je pa vseeno
predpustni čas. Vsak človek se
v predpustnem času kaj rad ne-
kaj pozabava. Tu me žene, čla-
nice Gospodinskega kluba, želi-
mo podati občinstvu nekaj za-
bave in razvedrila. To se bo vr-
šilo v soboto večer, 16. januar-
ja v dvorani S. N. Doma na 80.
cesti. Začetek programa bo ob

osmih zvečer.

Kaj bo na programu? Igralo
se bo na karte pri vseh mizah.
Kdor bo najboljši igralec, dobi
prvo nagrado, dalje drugo itd.
Šest lepih nagrad bo razdeljenih
med najboljšie igralce. Do sedaj
smo imeli mnogo prostega časa,
da smo se lahko izučili v igra-
nju na karte, zato smo prepri-
čani, da bo dvorana polna sa-
mih igralcev. Ko bodo igre kon-
čane in nagrade razdeljene, bo
nekaj okrepčil za telo in noge,
potem pa ples. Naj enkrat za
malo časa pozabimo svoje vsak-
danje težave ter se za nekaj uric
prav po domače pozabavamo.
Povem še toliko, da bo ves čas
navzoč šulen s svojo krasno har-
moniko, da bo veselje popolno.
Zabav bo za vse: za stare in
mlade.

Ves preostanek gre v blagaj-
no Gospodinskega kluba. Klub
pa zopet skrbi za vso opravilo v
kuhinja S. N. Doma. Ker je pa
Dom last nas vseh, se tudi pro-
si, da se dovoljno odzovete in
nas posetite v velikem številu.
Tako boste pomagali povečati in
spolniti kuhinjske priprave v
S. N. Domu. Vabimo vse Slo-
vence od blizu in daleč.

Odbor Gospodinskega kluba.

V SPOMIN

moji pokojni mamici Johani Smerke, ki smo jo položili k več-
mu počitku 15. decembra, 1931 v Pueblo, Colo.

(Pisano na vlaku ob povrat-
ku v Cleveland, O.)

Preljuba mamica!
Zaspala ste mirno v Gospodu
dne 12. decembra, ne da bi bila
jaz ob Vaši strani ob trenutku
Vaše ločitve s tega sveta. To-
da draga mamica, bila sem z
Vami v duhu, kakor še danes.

Kako čudno je človeško živ-
ljenje! Prihiti smo iz dalj-
nih krajev zopet domov: brata
Frank in John iz Texasa, sestra
Rose iz Kalifornije in jaz iz
Clevelanda v zadnji pozdrav
Vam, ljuba že pokojna mamica
in v tolažbo dragemu očetu.

Doma — Zopet doma, v
sredini bratov in sester — pri
očetu, v kraju nepozabnih nam
otroških dni... Napolnili smo
domačo hišico z našo navzoč-
nostjo, in vendar še ni bila nik-
dar tako prazna... Naše ma-
mice ni več med živimi... Ni
več one zlate duše in blagega
srca... Ni več prave domače
hiše! Kamor sem se ozrla, pač
pa sami sladki spomini na na-
šo skrbno, blago in pridno ter
krščansko mater, ki je vse svo-
je življenje žrtvovala in se trudi-
dila za pravo vzgojo svoje dru-
žine. Se sedaj Vas čujem, ma-
ma, ko ste večkrat omenili še
za časa mojih šolskih let: "Lju-
bi Bog mi podeli zdravje in živ-
ljenje toliko časa, da mi otro-
čki dorastejo, da bodo pre-
skrbljeni in na pravem potu
življenja!"

Uslišal Vas je mili Bog. Vsi
imamo že svoje družnice in
vsaj upam, da smo vsi na prav-
nem potu. Skušam in bom ved-
no izpolnjevala Vaše nauke in
želje.

Kako mi v srcu odleže, ma-
ma, ko z Vami kramljam — v
duhu!

Spominjam se, kako Vas je
vedno veselilo petje društva
"Prešeren." In Vi ste te pevce
mirno tudi v raki poslušali, ko
so Vam zapeli žalostinko, ozi-
roma nagrobnico. Kako gan-
ljivo je Vam zapel dva solospa-
va Mr. John Germ s svojim
zvočnim in čistim tenorjem
med črno sv. mašo "Blagor-
mu," in "The Rosary." Se se-
daj ga čujem in gotovo tudi Vi,
mama.

V pueblski farni cerkvi Ma-
rije Pomagaj sem oni dan obu-
dila zopet, sladke spomine, ko
in kjer sem prejela prvo sv.
obhajilo, sv. birmo in bila po-
ročena. O sladki spomini šol-
skih dni od prvega razreda na-
prej! Sladki spomini na cer-
kveni kor, kjer sem z največ-
jim navdušenjem in veseljem
peela 17 let. Ali se spominjate,
mama, ko so mi podarili č. g.

Ciril Zupan krasen kip Matere
Božje v to priznanje, ko sem
se poročila pred 14 leti?

Slišali ste, ko so č. g. Rev.
Ciril Zupan v poslovinem go-
voru med črno sv. mašo omeni-
li, kako ste bili vedno pridna,
skrbna krščanska mati. — In
kdo to bolj zna kakor jaz, ma-
ma? Kako obžalujem, ker ste
tako malo dobrot tega sveta
uživali v svojem življenju; go-
tovo Vam bo vse to poplačal
vsemogočni Bog.

Obiskale smo s sestro Rose
Vaš novi dom v soboto pred od-
hodom in položile na Vaš grob
okrašeno božično drevesce z ze-
lenim smrečjem in rudečim
cvetjem. Grob je okinal po
najunem naročilu neki mlad
človek. Ko zapazi najine sol-
nostjo, pravi: "Ne žalujte, bodite
le brez skrbi, bom že jaz pazil
za sedanji dom Vaše mamice,
ker so bili tudi meni draga in
dobra. Ali se spominjate, ko
smo bili sosedje in kot otroci
skupaj?" — In seveda, ko ga
dobro opazujem, je bil to sin
nekdanje naše sosede Mrs. Go-
lobove, ki je že več let oskrbnik
pokopališča.

Kakor v življenju, tako za
večnost vse ste si dobro preskr-
beli, mama. Povedali so go-
spod Ciril Zupan in sestre uč-
teljice, kako ste bili redno pri
sv. misliju par tednov pred
smrtjo. Pisali ste mi odgovor
na moje pismo v nedeljo, dne 7.
decembra, in odpeljali so Vas v
bolnišnico v torek. Potem v
soboto ste po prejetih sv. za-
kramentih zaspali za vedno...

V onem pismu, mama, ste
omenili, da je to Vaše zadnje
pismo, in vendar tisti čas še
niste bili bolani. Res je bilo to
Vaše zadnje pismo, ampak v
duhu bomo vedno skupaj, do
mojega zadnjega dne...

Težka je bila ločitev iz Pue-
blo do mojih dragih, osobito od
ubogega, potrtega očeta. Da-
nes, 22. decembra, so gospod
Ciril Zupan kot za sedmino da-
rovali za Vas sv. mašo za dušni-
ko po naročilu društva Krščan-
skih mater in Altarnega druš-
va. Mrs. Frances Rasper mi
je povedala, da bodo vse člani-
ce navzoče pri sv. maši in vse
za Vas, mama, sprejemajo sv.
obhajilo. Kako sem vesela, da
ste bili članica tega društva; le
žal, da mi ni bilo mogoče biti
pri tej sv. daritvi.

Sem na potu proti domu.
Vračam se k svoji družini in
zvestim prijateljem z žalostnim
sreem, da bom v njih sredini
za Božič; ampak Vi, ljuba ma-
mica ste mi pa bliže kakor še
nikdar prej in kramljale bomo

v duhu dnevno, akoravno ne
več pismeno.

Mirno počivajte, draga ma-
mica in večna luč naj Vam sve-
ti!

Vedno Vaša udana hči v živ-
ljenju kakor tudi v večnosti:

Johanca Smerke-Mervar,
Cleveland, O.

Pred 16. leti v Clevelandu in po svetu.

Iz arhivov "Clev. Amerike," leta 1916

Radi opeklín, dobljenih pri
pranju, je 27. januarja, 1916,
umrla v Clevelandu rojakinja
Mary Škerjanc, stara šele 21
let. Doma je bila iz Velike Lo-
ke na Dolenjskem. Tu je za-
pustila moža, otroka in brata, v
starem kraju pa očeta, tri brate
in sestro. Bila je članica dr.
Danica št. 11 S.D.Z.

Dne 1. februarja, 1916, so se
slednji poročili v Clevelandu:
Frank Starin in Jožefa Urbanja-
ja, Frank Matevž in Jennie Ber-
nač, Martin Marinko in Rosie
Rokavec, Anton Gregorič in
Rosie Križman, Frank Blatnik
in Rosie Arko, Josip Rebolj in
Fannie Kozmak.

Državna komisija za delavske
nezgode je začetkom februarja,
1916, prisodila vdovi Mrs.
Schlesinger \$3,744.00 odškodni-
ne za smrt njenega moža, roj-
ka Schlesingerja, ki je bil nekaj
mesecev prej ubit v tovarni.

Dne 5. februarja, 1916, so se
v Clevelandu poročili slednji ro-
jaki: Frank Kastner in Mary
Cesar, Theo. Germanovič in Ma-
ry Sekulič, Josip Bergič in
Louise Rataje, Louis Mertelj in
Mary Puželj, Tomaž Ralenovič
in Mary Rozetič, Louis Katrn in
Ana Znidaršič, Tom Žužek in
Ana Faber.

Nezvestnega so našli dne 6.
februarja, 1916, delavca Louis
Kovača na progi N. Y. Central
železnice. Odrezana mu je bila
leva noga.

Dne 8. februarja, 1916, je
znani rojak Martin Poljanec, ki
ima danes gasolinsko postajo v
Madison, Ohio, odprl na 5810
St. Clair Ave. restavrant.

Umrla je rojakinja Mary Ho-
bat, 8. februarja, 1916, vdova,
stara 36 let. Bila je doma iz Lo-
ke pri Trzinu. Zapustila je tri
male otroke. Bila je članica dr.
Složne Sestre.

Isti dan je umrla komaj 19
let stara poročena Rozi Mezgec.
Tu je zapustila soproga. Doma
je bila iz Cerknice pri Rakeku,
kjer je zapustila še starše, brata
in 2 sestre.

Dne 8. februarja so odšli štir-
je slovenski fantje v armado
strica Sama. Njih imena so:
Jakišič, Rován, Knific in Križ-
man. Vsi so bili člani Slovenske-
ga Sokola v Clevelandu. Vsi
štirje so bili potrjeni h konjeni-
ci. Ob istem času se je poročalo,
da je po raznih naselbinah Zedi-
njenih držav se vpisalo 41 slo-
venskih fantov v ameriško ar-
mado. Večinoma so bili poslani
v Texas.

Dne 8. februarja, 1916, je
umrla v Clevelandu Uršula Ma-
lenšek, stanujoča na 70. cesti.
Zapustila je moža in osem ma-
lih otrok. Stara je bila 52 let.

"Clevelandska Amerika" z
dne 11. februarja, 1916, prinaša
resen apel na članstvo vseh slo-
venskih društev v Clevelandu,
da se v največjem številu udele-
žuje društvenih sej do 15. mar-
ca. V tem času se je bilo treba
odločiti, katera društva bodo
pedpirala ustanovitev Sloven-
skega Narodnega Doma v Clevel-
andu. Časopis je dognal, da
drugače ne bo šlo, kot da se ide-
je Narodnega Doma inkorpori-
ra z obstoječimi društvi, kar se
je tudi pozneje izkazalo, da je
bilo pravilno.

Frank Poje, znan po širnem
Clevelandu, je 5. februarja,
1916, poleg svoje krojačnice na
4015 St. Clair Ave. odprl še tr-
govino z moško opravo. Priredil
je takoj ob otvoritvi razprodajo,
ko je imel celo stran oglasa v
časopisu. Srajce so bile po 50c,
klebuki po \$1.50, itd.

12. februarja, 1916, sta se po-
ročila v Clevelandu John Kre-
menšek in Mary Dekleva.

Društvo Slovenski Sokol je pri

svoji seji 13. februarja, 1916,
sklenilo vzeti 20 delnic Sloven-
skega Narodnega Doma in je
plačalo na račun takoj \$50.00.

Koncem leta 1915 je štela Slo-
venska Dobrodelna Zveza v
Clevelandu vsega skupaj 936 čla-
nov in članic. Premoženje je
znalo \$29,726.70.

Dne 16. februarja, 1916, je
umrl v Clevelandu rojak Frank
Štamcar, star 42 let, doma iz Vi-
pave. Bil je vdovec. Spadal je
k društvu Sava SNPJ.

Društvo "Zvon" v Newburgu
je priredilo dne 20. februarja,
1916, v M. Plutovi dvorani v
Newburgu šaloigro "Trije pti-
čki." Tedaj v Newburgu še niso
imeli Narodnega Doma.

Dne 16. februarja, 1916, sta
se v Clevelandu poročila Stanko
Klasnič in Katarina Simončič.

Anton Bensa, znani brivec, ki
je imel dalj časa svojo brivnico
poleg gostilne A. Zaviška, je
umrl dne 17. februarja, 1917.
Bil je član pevskega društva
Edinost.

Dne 19. februarja, 1916, so se
v Clevelandu poročili slednji: G.
Ljubič in Margareta Novak.

Dne 22. februarja, 1916, je
umrl v Clevelandu v Lakeside
bolnici rojak Frank Jerič za na-
glo in hudo boleznijo. Stanoval
je na 1160 E. 60th St. Doma je
bil iz Dobriča pri Žužemberku.
Zapustil je ženo in dva otroke.
V Ameriki je bila kakih 6 let.

Slovenska Dobrodelna Zveza,
demača podporna organizacija v
Clevelandu, je začetkom leta
1916 začela dajati večja posoji-
la na prvo vknjižbo. Ta organi-
zacija ima danes skoro 800,000
dolarjev posojenih pri domačih
ljudih.

Do 20. februarja, 1916, so slo-
venska društva v Clevelandu
podpisala 153 delnic za Sloven-
ski Narodni Dom. Delnice so
bile po \$10.00.

Rejak Anton Peterlin je kon-
cem februarja meseca, 1916, od-
prl kavarno in restavrant na
6307 St. Clair Ave.

Dne 23. februarja, 1916, so
se v Clevelandu poročili: John
Baveon in Mary Mestek, Frank
Lipušček in Fannie Rostohar.

Dne 24. februarja, 1916, so
slednji Slovenci postali ameriški
državljeni: Anton Oswald, John
Suhadolnik in John Požun.

V Collinwoodu je februarja

meseca, 1916, prevzel podjetni
rojak Anton Seršen prej znani
hotel Gilbreath.

27. februarja, 1916, je umrl

v Clevelandu rojak Viktor Pri-
bošek, ki je zapustil ženo in štiri
otroke. Star je bil 32 let.

Poročili so se 26. februarja,
1916, v Clevelandu slednji: An-
ton in Julija Kapus, Josip Kralj
in Agnes Roth, Jos. Kranjc in
Cecilija Ravnikar.

Peckard Auto družba je 1.
februarja, 1916, naznanila, da
bo znanprej sprejemala samo
ameriške državljane na delo.
Kompanija je imela tedaj 5,000
uslužbencev. Ne vemo, ali se še
danes drži istega načela.

Začetkom februarja, 1916, je
začel izhajati v Clevelandu ne-
kak oglaševalni list v sloven-
skem jeziku — "Oglaševalnik-
Advertiser." List je doživel le
par števil.

RIBE NISO GLUHE

Prirodopisci so dolga leta de-
lali razne poizkuse da bi ugotovi-
li, ali imajo ribe posluš. Zada-
nje čase pa se je posrečilo doka-
zati nekemu nastavljenemu zavo-
du za ribe v Londonu, Plymouthu,
da slišijo tudi ribe in da
imajo posluš. Plymouth je ribe
v nekem velikem ribniku tako
navadil, da na zvonjenje z moč-
nim zvonom vse priplavajo na
kraj, kjer jih navadno krmi.

Če verjamete al' pa ne.

Kovačev študent je pričel na
božične počitnice. Ljudje so
imeli vanj veliko upanja in za-
upanja, da zna več kot hrške
trest, ker hodi v črno solo, kjer
se uči, kako se napravlja toča
in kako se užene celo samega pe-
klenščka, če bi se ta tako daleč
izpozabil, da bo hotel to ali ono
grešno dušo odnesti seboj.

Vsak večer se je zbral vse
polno očancev pri Kovačevih, da
so poslušali modre besede mo-
drega študenta, ki je vaščanom
rad povedal o raznih novotari-
jah, o katerih so možakarji si-
cer zmajevali z glavo in sogla-
sno sklenili, da je današnji svet
narobe, a verjeli so pa večinom
vse.

Tako jim nekega večera raz-
klada o zdravstvenih rečeh in
omeni tudi, da je najboljšie ako
se zmrznjenega človeka drgne s
snegom, da se ga na ta način
najlažje oživi.

Možakarji so kar strmeli, ko
so slišali to novost. Da bi člo-
veka, ki je zmrznil, drgnili s
snegom, ko je vendar popolno-
ma naravno, da ga je treba ta-
koj deti na peč, da se otaja.
Končno so pa rekli, da bo morda
res tako, če dohtarji tako pra-
vijo. Samo sosed Brjaga neka-
ko zamišljeno vleče iz svoje pi-
pe in gleda v tla. Končno pa
dvigne glavo, puhnje oblak dima
pod strop, debelo pljune tje za
vrata, pa počasi reče:

"Ne bodi nakazano, da si uče-
ni ljudje kaj takega izmislijo.
Ti prešmentana reč, ti! Je že
mogoče res, ampak ti, študent
Kovačev, ki hodiš v črne sole,
povej nam pa tole: Kaj pa če bi
kdo zmrznil poleti, ko ni sne-
ga?"

Na Menišiji sem poznal dva
Jurija: eden je bil Jurij Malen-
ski, prvi bogataš v vasi, ki je
imel malin in žago in v gozdu
take hoje, da trije možje niso
mogli obseči ene. Pa je to tudi
dobro vedel in edini človek, s
katerim je govoril par besed, je
bil domači župnik.

Drugi Jurij je bil pa Vidri-
hov Jurij, ki je bil doma iz Pla-
nine, in je služil za hlapca pri
Vidrihovih dolgi vrsto let, men-
da prav do svoje smrti. Ta je
bil vedno vesel, zgovoren, poln
dovtipov in vse ga je rado ime-
lo. Ker je bil še fant, se je se-
veda družil z našimi fanti, s ka-
terimi so skupaj marsikatero
uganili. Tako sklenejo nekega
večera, da mora Vidrihov Jurij
Malenskega Jurija malo pote-
gniti, da se bodo fantje smejali
Kmalu nanese prilika, da se sre-
čata Vidrihov Jurij in Malenski
Jurij, pa se Vidrihov Jurij ši-
roko postavi pred Malenskega
Jurija in ga ogovori:

"O, dober dan gospod Jurij!

Pa ste res tudi vi Jurij?"

"Sem ja, pa nisem tako pre-
kleti neumen kot si ti!" mu jo
zabriso Malenski Jurij in obrne
drugemu Juriju hrbet. To je
bila edina debata, ki sta jo ime-
la ta dva Jurija med seboj v
vsem svojem življenju.

Soseda je pripovedovala so-
sedi, kako skrbno pazi, da ne bi
otroci česa slabega slišali doma-
"Veš," je rekla, "kadar se jaz
prepiram z možem, vedno poš-
ljem otroke z doma."

"A, zato vidim tvoje otroke
vedno na cesti!" pridene soseda.

Nekdo je pripeljal nekomo
krepko zaušnico in bil radi tega
pozvan pred sodnika, da se ope-
re čast in izbriše madež s para-
grafci. Pa reče sodnik obtoženeu

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Nato ga je vnovič prišla čudna muha. Zopet je zaukal ter se z ohlapno povešenimi rokami opotekel proti grudi; delal se je na smrt pijanega. Osupli so se mu umeknili. Stal je sredi sobe in se oziral okrog.

"Kaj blebetate?" je vlek el težko ter se zibal nazaj in naprej. Strmel je od obraza do obraza, ali vsako oko se mu je umeknilo. Veselila ga je groza, ki jo je zbudil. Za pultom je Italijan, še vedno smehljaše, zagrabil dolg nož in stal čisto mirno. Deklica je čepela na tleh. Nato je Gypo bušil v glasen krohot, vteknil roke v hlače in odkorakal proti vratom.

Zunaj je trenutek okleval. Nato je mahnil naranost čez cesto. Vsi so stekli k vratom ter gledali za njim. Njegova visoka orjaška postava v modrem katunu, ki se mu je oprjemal beder, se je svetila v luči, ko je križal široko cesto; počasi je postavil nogo pred nogo, hlači nece so se mu brusile, da je šumelo, kakor seno pod koso. Nato je postava stopila iz svetline ter se zabrisala, ko je dospel do hodnika na drugi strani ter se obrnil v senci posamične visoke hiše na levo. Tedaj je utonil v noč.

Takoj nato se je splazila suha, mahdrava postava čez cesto in po njegovem sledu. Tudi ta je izginila v senci samotne visoke hiše. Nihče ga ni opazil. Bil je Mulholland, ki je zalezoval Gypa.

DEVETO POGLAVJE

Za vogalom se je Gypo ustavil. Oprl je roko ob steno za seboj, stal nepremično z nazaj obrnjeno glavo ter vlek el na ušesa. Slišal je, da ga zasledujejo koraki. A tudi ti koraki so se ustavili. S pridržano sapo je prisluskoval nekaj sekund in ni čul ničesar več. Nato je posmrknil in počasi obrnil glavo naprej. Zaspano je pogledal predse v temo. Stal je čisto tiho.

Nato se mu je obraz polagoma razpotegnil v nekaj smehljaja, in oči so se mu zamegile. Lahno se je otreseel. Naskrivaj se je večkrat ostro ozrl okrog sebe. Bil je nekaj zagoneten, skorajda skrivnosten pomen v njegovih kretnjah, lahnih, sunkovitih, pritajenih kretnjah.

Nato je strmel naravnost doli po temni, ozki ulici, ki je tekla pred njim in se je tam daleč končavala pred visokim zidom, kjer je na enem vogalu brlela svetiljka v znamenje, da se tam cepi druga cesta na levo. Z desnim očesom je pomežiknil proti svetiljki in pri tem se mu je začrtal v lice lopovski izraz.

"Zakaj ne?" je mrmral na glas. "Zakaj ne bi šel in si privoščil malo zabave? Kaj? Nekaj fikov za babnice in malo pijske, da si pogrejem večerjo."

Val strasti mu je zaplaval po životu. Že je hotel odpreti usta, da bi zavriskal, pa je samo strahoma vteknil roko v hlači žep in tipal za svojim šopom. Našel ga je. Potolažen si je oddehnil.

"Lahko bi mi ga bili sunili," je momljal z resnim pogledom v drobnih očeh. "Ta plaža tod okrog je malopridna sodrga. Kako zimsko noč jim ne bi brez skrbi zaupal svoje srajce. Strašne hudodelske klope se potepajo zadnje čase tod okrog."

Nato se mu je obraz kar zasvetil od požljivosti, ko mu je misel krenila nazaj k svetiljki na onem koncu . . . in tja, kamor je cesta držala. Hrope je zajel sape ter krenil proti svetiljki.

Skoraj isti hip je pogledala izza ogla glava za njim. Glava je oprezovala, dokler ni zavil Gypo za svetiljko na levo. Tedaj je šinil izza ogla možak in

zdirjal za njim. Bil je Mulholland, ki je zalezoval Gypa.

Ko je Gypo krenil za svetiljko na levo, je prišel v ozko ulico brez hiš. Na desni strani je bil visok zid, kakor pri vojašnicah. Oklepaj je veliko skladišče nekakega podjetja, kjer so izdelovali slatino ali nekaj takega. Na drugi strani ceste ni bilo zidu. Stali so samo še temelji nekakih poslopj. Tu pa tam je po šastno molel iz tal kak vhod, par tovarniških dimnikov ali opekasto ogrodje okna. Za njim je bil odprt prostor poln odmečkov, grobelj, opeke, loncev, stare obleke. Cesta sama je bila vsa premežena z mlakami. Če se ni hotel zmociti do kolen, je moral Gypo hoditi po ilovnatem obrovu, ki so ga nasipale krušče se hiše.

Bil je puščoben pogled. Vsa okolica je skoraj kričala svojo zgodovino, in če bi bila res kričala, bi bila govorila s tistim brezkončnim, glasnim brbljanjem, s katerim govore blazniki in bebeci. Živela je na tisti posebni način, kakor žive razvaline ponoči, ko je zemlja pokrita s temo in vse stvarstvo spi.

Toda Gypo ni bil občutljiv. Njemu je bila cesta s svojim blatom in svojo nesnago samo divje drastilo, da ga je še bolj mikalo razbrzdano veselje. Naglo je korakal. Skakal je od kupa do kupa, zdaj spodrsnil ter zaklel, zdaj se prijel za razrahljeno opeko kje v steni, da se je obdržal v ravnovesju. Zdaj pa zdaj mu je zapstikalo od stene na drugi strani ceste, kjer je nekaj starih izmozganih žensk iskalo mraku, da bi skrile svoje razjede obraze pijanem očem kakšnega razdražljivega fanta, ki je iskal brezumne zabave. Ti šumi, vresčanje pogubljenih duš, ti zvoki, nedolžnim dušam tako neznansko strašni, na Gypa niso vplivali. Njemu so bili to samo zvoki, odrazi vsakdanjega življenja. Enkrat je spoznal eno od žensk, ki je stopila korak naprej in si položila roko na zgrabano čelo, da bi ga bolje videla.

"Ho, da bi te vrag, Maggie Casey," je zamrmral, "da si res še živa?"

Kar zakokodakal je od smeha, ko je slišal njen bogokletni odgovor.

Kakor se je približaval drugemu koncu ceste, je tišina ponehala. Slišal je šepetanje in mrmranje, oddaljenega petja, odmev korakov, nekaj taktov godbe. Ti zvoki so učinkovali nanj kakor bojni klici. Spustil se je skoro v dir, ko se je polagoma približal območju glasov.

Naposled je planil skozi star obokan prehod in bil je na bližnji cesti. Zmešnjava glasov je bila okrog in okrog njega. Na levi so se raztezale dolge zanikne ceste z bordeli, vpletene kakor tkanina med razvaline hiš, v katerih je v osemnajstem stoletju prebivalo dublinsko plemstvo.

Bil je v ozki ulici samih nizkih enonadstropnic. Nekatere so imele zelene beneške oknice, vežna vrata so bila široko odprta, vsa pritlična okna na pročelju razsvetljena. Cesta sama pa je bila temna, ker je pršelo. Zdaj pa zdaj je prhnila po nji kaka ženska. Nekaj moških je neodločno hodilo sem in tja. Cesta je bila videti mračna in zapuščena. Iz hiš pa se je razlegala zmešnjava veseljih glasov.

Gypo se je za hip vznemirjen oziral okrog. Nato je šel počasi po cesti navzdol in si mimogrede vsako hišo pazno ogledoval. Vedel je, da je Katie Foxova zdaj že pri Biddy Burkovi. Njene krčme se je hotel ogniti. Hiša Biddy Burkove je bila tam čez

na drugi strani. Nocoj ni hotel iti tja. To je bila borna brez hiš, kamor so zahajali revolucionarji in zločinci iz delavskega ljudstva. Ženske tam so bile grda slabo oblečena sodrga, ki se je nacejala z whiskyjem. Tam je bil prav dobro znan. On je poznal vse ženske. Tam se je točilo samo pivo in še to tako redko in zopno, da ti je bilo, kakor bi pil ricinovo olje. Čim bolj si ga pil, tembolj te je ježalo. En šiling za kozarec takega strupa!

Uh! Stran z Biddy Burkovo in Katie Foxovo in Sligo Cissijevo in vsemi drugimi! Danes hoče iti kam, kjer ga ne poznajo. Iti hoče med lepe ženske. Čedne, zale, v svilo oblečene ženske! Nore ženske! Ženske s temnimi iskrimi očmi in ostrimi belimi zobmi! Ha! Znoreti hoče. Saj to je nora noč. Kri mu gori. Roke bi mu rušile gore. Zvračal bi po cele vrčke. Odtočiti mora to nakopičeno zalogo moči iz svojega telesa. Mora, če ne, ga raznese. Že ga je prijel, da bi butal z glavo ob steno. Šest mesecev se je vlačil okrog kakor berač, odrezan od vsakega veselja, odvisen od milosti Katie Foxove. Fej! Zdaj ga prav nič več ne miče ta vreča kosti, ki misli samo na jenuš.

Nenadoma se je brez pomisleka, težko sopeč, zaripel, vznemirjen, kakor da vdihava kloroform, opotekel skozi neka vežna vrata. Stal je v dolgi, temni veži. Slišal je smeh in pijano petje, ki je prihajalo od desne nekaj metrov dalje po veži izza vrat, skozi katera je sijala luč. Stopil je k vratom. Skušal je pritisniti kljuko, da bi stopil v sobo, toda vrata so bila zapahnjena. Skoraj hipoma so glasovi utihnil. S skornji je večkrat sunil v vrata.

"Kdo je?" je vprašal ježno ženski glas.

"Odprti vrata, pa boš videla," je zarjkal Gypo.

"Počakaj malo Betty," je dejal hripav moški glas; "pusti mene ven."

Drsanje z nogami in šepetanje.

"Kar lepo za vrati se drži," je rekel nekdo drugi.

Nato je nekdo potegnil zapah in oprezno pritisnil kljuko. Vrata so se počasi odprla nekako za tri palce. Gypo je opazoval to početje nervozen in togoten.

"Tak dajte no, dajte," je naposled zavpil, "kakšne kozlarije so pa to? Zakaj ne odprej vrata in ne umakneš svojega gobca s poti?"

Možak se je nenadoma kakor maček izmuznil iz sobe. S hrbotom naslonjenim na vrata, z desnico štrlečo v žepu od suknje, je strmel v Gypa. Bil je zavajen, trščat dečko z zločinskimi obrazom. Planil je ven z namenom, da bi Gypa premlatil z žilavko, ki jo je skrival pri sebi, toda ko je videl, s kake vrste tičem ima opravka, se mu je povetila željust. Gypo je srdito srepl v možaka.

"Tak ti si, rufijan," je divje zagrmel.

Naglo in nakratko je zajel sape, sprožil desnico in zgrabil za grlo. Zvodnik je zgalal. Desnica mu je izpustila žilavko. Vzdignil je obe roke, da bi zgrabil orjaško roko, ki ga je držala za vrat.

"Izpusti me," je zacvilil.

Gypo pa ga je prezirljivo pehnil od vrat, da je po dolgem treščil po veži v temo. Nato je s pleči sunil v vrata, da so širom odletela, ter mežikaje stopil v sobo.

Soba se je trla ljudi. Bila je zelo prostorna. Imela je kamennita tla in široko odprto ognjišče, kjer je na veliki mreži gorela šota z velikanskim plamenom, na obeh straneh pa so se kadili kotli na ploščah. Kuhinjska omara je bila obložena s svetlim delftskim posodjem vseh barv. Strop je bil visok in pobeljen. Stene so bile pokrite s podobami na vse mogoče načine razgaljenih žensk v kočljivih položajih, ki naj bi vzbujale vsem

različnim moškim pohotne želje. Vse v sobi je bilo skrajno čisto, zrak pa je bil gorak in težak od silne vročine, ki je žehlala od ognja in od parfumov, pomešanih z duhom po alkoholu.

Ta gosti mehkužni vonj je Gypa podžgal. Oči je sukal po sobi in skozi široko razprte nosnice je globoko potegnil sape. Vse ga je gledalo. Bilo je osem moških, trije dijaki z univerze, en umetnik, en zdravnik in trije mladi posestniki, ki so prišli s kmetov "rojit." Najeli so bordel za to noč in naročili lastnici, naj ne spusti nikogar noter; vendar jih Gypov prihod ni motil. Bili so prav na tisti stopnji prijetne pijanosti, ko postanejo najčudnejši dogodki navadni in dobrodošli, ker so možgani prepojeni z alkoholnimi duhovi in pričakovanjem telesnih užitkov. Nad rvanjem pred vrati in načinom Gypovega vstopa se niso niti malo spotikali. Njegova ogromna, visoka postava v katunasti obleki z okroglim klobočkom, ki mu je čepel na obilni lobanji, jih je navdajal z občutkom, da je to nova vrsta zabave, namenjena njim za razvedritve. Pogledali so ga napol smehoma, napol resno, s tistim kalnim, daljnim pogledom v očeh, ki se pojavlja s prvimi znaki pijanosti.

Ženske pa so gledale Gypa z nenaklonjenostjo. Bilo jih je deset. Nekatere so bile skoraj nage, ta bolj, ta manj opita, se dele so s čašami v rokah in cigareti v ustih moškim na kolenih. Druge so dostojanstveno sedele na svojih stolah opravljen za na cesto, kakor da so pravkar samo mimogrede kanile noter. Trdi obrazi so se jim namršili, ko so zagledale Gypa. Bil je oblečen kakor delavec. Potemtakem je brez denarja. Zato so ga pisano gledale. To je bil bordel za boljše sloje. Vse ženske tukaj so bile "dame." Njegova zanemarjena obleka in neolikani obraz sta jim vzbudila razredno zavest.

Ena edina ženska se zanj sploh ni zmenila. S prekrizanimi nogami, s cigareto med ustnicami, ognjena z modnim kratkim krznom je sedela v kotu in čitala časopis. Gypu so šle oči po sobi, dokler se mu niso ustavile na nji. Tam so običale.

"Kaj hočeš?" je zaklical rakav glas za njim.

Gypo se je obrnil. Lastnica bordela je stala pri vratih. Prti leve roke so se ji igrali na prsih s srebrnim križcem, ki ji je visel od vrata na črnem žametnem traku. Desnica ji je počivala na vratih, kratka, bela tolsta roka, kakor bi čakala, kedaj Gypo odide, da bo vrata zopet zaprla. Bila je majhna, zajet-

BARVANJE avtomobilov

Za januar in februar so zelo znižane cene: od \$25 naprej. Najfinišno delo in kakršno barvo želite.

G. & G.
Auto Paint Shop
1971 E. 65th St.
HEnderson 6446

Leopold Kushlan SLOVENSKI ODVETNIK

Cez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7 Tel. HEnd. 5195
Ob sreduh zvečer na
837 E. 237th St., Euclid, O.
Tel. KEnmore 4438
Tel. CHerry 3982

DR. J. V. ZUPNIK zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vog. 62. ceste.
Vhod samo iz 62. ceste.
Knausovo poslopje.
GOVORI SLOVENSKO
Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

na ženska srednjih let, debele glave z vražje črnimi lasmi, nastuljenimi na visoko čučko, za katero je bil zataknen lesketa-joč se črn glavnik. Lasje so bili zadnji ostanek njene lepote. Sicer pa ji je bilo obličje od zoprnega poklica posurovelo. Obraz ji je bil mozoljast, zgubančen in bled. Oči so bile rume-ne, trde, vdrtje in podplute. Usta so ji bila zdrgnjena, kakor da ji je kakšmar hotel sešiti ustnice in se mu je delo pokazilo. Oblečena je bila v višnjevo krilo in belo bluzo. Rokavi pri bluzi so ji bili zavijani malone do ramen, da so bili vidni strašno tolsti lakti. Klicali so jo za teto

Betty. Znana je bila po vsem okraju zaradi svoje prekanjenosti, malenkosti in ker je imela posebno navado, da je kar na lepem, morda sredi pomenka, izustila kak surov izraz, se zagrabila za prsi in strmela z divjimi očmi okoli sebe, kakor da je je strah kake grozne prikazni, ki jo preganja.

DOBER PREM OG!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
HEnderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

A. J. ŽUŽEK ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8058
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o veliki izgubi zveste žene in blage matere

JOHANA STRAŽIŠAR

ROJENA GORNIK

ki je po kratki in mučni bolezni pljučnici, previdena s svetimi zakramenti v sv. Aleša bolnišnici v Gospodu zaspala dne 16. decembra, 1931, v starosti 42 let. K preranemu počitku je bila položena dne 19. decembra, 1931 na Calvary pokopališče.

Doma je bila iz fare Ribnica, vas Kot pri Novi Štiti. V dolžnost si šteje mo lepo se zahvaliti vsem našim sorodnikom in prijateljem, ki so mi stali ob strani v času prevelike žalosti. Lepa hvala vsem, ki so jo obiskovali v času bolezni, posebno Mrs. Zelle in Mrs. Kresse in sestrični Johani Lesar, ki so ji pomagali v njeni bolezni. Lepa hvala moji sestri Mrs. Zgonc za vso postrežbo in pomoč ob času, ko je ranjka ležala na mrtvaškem odru. Lepa hvala družini Stupica za njih tolažbo ob času pogreba. Posebna hvala Miss Mary Messe za njeno veliko pomoč in tolažbo ob času bolezni in smrti in za njeno pomoč, ko je ranjka ležala na mrtvaškem odru.

Iskrena hvala vsem darovalcem krasnih vencev, ki so ji tako lepo okrasili krsto v zadnji spomin in sicer: Družina Joseph Zgonc, družina Messe, družina M. Tomšič iz 237th St., družina Joe Stupica, družina Leo Kolar, Mr. in Mrs. A. Lunder, Leo in Mary Stefančič, družina Anton Tavzel, družina Marija Gornik, družina Možek, družina John Intihar, družina Louis Cimperman, družina Kresse, družina Victor Opaskar, družina Joe Cimperman, Mr. in Mrs. Matevž Ogrinc, družina Andolek, družina Colarič, društvo sv. Cecilije, št. 37 SDZ, društvo Sreca Marije (staro), društvo sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ.

Nadalje izrekamo iskreno zahvalo za darovane svete maše sledečim: Družina Johana Lesar, družina Joseph Zgonc, družina Louis Zgonc, Mary Gornik, Anna Gornik, Mayme Kolar, družina Ed. Možek, družina Zelle, družina Kresse, Mr. in Mrs. Podpadek, družina Petkovšek, družina Kozelj iz West Parka, družina Lušin, družina Adamič, Mr. in Mrs. Langenfus, družina Mohorčič, družina Kosmerl, družina Praznik, Frank Mrhar, družina F. Cimperman, družina Joseph Zabukovec, Mr. in Mrs. Anton Zgonc, družina Kremžar, družina Dolenc, Mr. in Mrs. John Kovačič, družina Klun, družina Zust, družina Čebul, družina Josip Sterle, družina John Kadunc, družina Louis Tomšič, družina Joseph Okorn, James Bartol, Mr. in Mrs. Oražem.

Prav lepa hvala vsem onim, ki so duli svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu in sicer: Anthony Gornik, John Messe, Frank Kačar, Louis Zgonc, Tom Zelle, Frank Snyder, Louis Cimperman, Joe Zakrajšek, John Cimperman, Frank Ivančič, Joseph Zgonc, John Adamič, Louis Burger, Frank Opaskar. In vsem, katerih imena nam niso znana.

Prav prisrčno se zahvaljujemo Rev. Matiji Jagru za njih tolažbo ranjki v času bolezni, za podeljene svete zakramente v bolnišnici za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče in za opravljene pogrebne obrede in za ganljiv in v srce segajoč govor v cerkvi.

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so prišli ranjko pokropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru, vsem, ki so pri njej čuli in vsem, ki so jo spremili na tej zadnji zemeljski poti na pokopališče.

Lepa hvala članicam društev, ki so jo tako lepo spremile na pokopališče.

Hvala lepa Mrs. Hočevnar, Mrs. Pikš in Mrs. Oražem za poslovljne govore ob grobu nepozabne. Lepa hvala tudi vsem, ki so prišli moliti osem večerov ob pogrebu. Lepa hvala pogrebniku Frank Zakrajšek za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Ti pa, nadvse ljubljena in nepozabna soproga in mati, ki si se morala tako nepričakovano naglo ločiti od nas, vesel se v nebeški slavi za plačilo svojega zemeljskega trpljenja. Bila si zvesta soproga in dobra mati ter skrbna gospodinja. Naj Ti večni Bog zato podeli svoje plačilo v svetem raju. Spominjaj se naju tam v rajskih višavah; tudi mi se Te bomo vedno spominjali v molitvi v tej solzni dolini, dokler nas ljubi Bog ne pokliče za Teboj. — Žalujoci ostali:

JOHN STRAŽIŠAR, soprog.
JOHN, sin.

Tukaj zapušča brata Antona, v starem kraju pa brata Franka in več sorodnikov. Cleveland, O., 16. januarja, 1932.